יום ד', **ב' בשבט** תשס"ה (**12** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ב' בשבט**, יום פטירתו של אחד הגדולים מחכמי מרוקו, ולימים רבה הראשי הספרדי של חיפה, **הרב יוסף משאש** [תרנ"ב – תשל"ד, 1892-1974].
נולד בעיר מקנאס שבמרוקו, **הרב משאש נתבקש בגיל 31** [בשנת 1924] **לכהן כרב** ראשי בעיר תלימסאן שבאלג'יר, שם שימש במשך 17 שנה. לאחר פטירתו של רבי משה טולידאנו זצוק"ל, הוא הוזמן לשמש בעיר הולדתו מקנאס כחבר בית הדין הרבני יחד עם ענקי הדור, רבי יהושוע בירדוגו ורבי רפאל ברוך טולידאנו, והימים ימי מלחמת העולם השנייה... מסופר שפעם העלילו על היהודים עלילה שגררה גזרות חמורות והרב הצליח לבטלה ברוב קשריו וכשרונו. עובדה זו הוסיפה כבוד על הכבוד שרחשו לו בחצר המלוכה, ואף זכה לאות כבוד מהמלך ומשר החינוך הצרפתי.
בשנת תשכ"ד [1964] **הרב משאש עלה לארץ** והשתכן בחיפה. ברוב ענוותנותו לא הסכים לקבל עליו עול הרבנות, עד שבן-גוריון בעצמו יחד עם אבא חושי, ראש עיריית חיפה, הצליחו לשכנעו. הוא היתנה את התמנותו להיות רבה הראשי של חיפה בכך שייבחר בפה אחד ללא כל מחלוקת והתנגדות, ואכן כך היה. כאיש אשכולות היה סופר מוכשר (חיבר 48 ספרים), אומן (ציוריו מעטרים את ספריו), גאון ורב ידיעות. פניו כמלאך אלוקים, הוא **התאמץ תמיד ללמד זכות על ישראל**.

בתשובה למכתב אותו כתב עבורו רב שהציע לחנך על ידי דברים קשים, אומר הרב משאש: קראתי את מכתבו והנה הוא מלא רעיונות של פחדים וקריאה לייסורים, חדשים לבקרים, על מעשׂה בני אדם אשר לא טובים. דרך זו, לא בלבד שלא תביא בכנפיה שום טובה, לא גשמית ולא רוחנית, אלא להיפך! תשׂים מועקה בכל אברי האדם ולחץ גדול בלב וערבוב מחשבות, עד שתוכל להביא לידי שיגעון, ויגרום נזק לעצמו ולאחרים. ואך בזאת האדם במסגרת ביתו, תהיה דעתו מעורבת עם הבריות, לא לעשׂות כמעשׂיהם אשר לא טובים ח"ו, רק לנהוג בהם מנהג דרך ארץ, להקדים להם שלום ולקבל את כולם בסבר פנים יפות - לכל בר ישראל, יהיה מי שיהיה, דתי או חילוני. **ואם ראית אדם מישׂראל עושׂה מצווה, תשׂמח בו מאוד מאוד כי זה אלפי שנים שאנחנו נתונים בגלות מרה ואכזרית ומעורבים תערובת גדולה** ומסובכים בתוך תוכם של אומות העולם בכל מין מלאכה ומסחר ובכל מין חכמה ומדע, וכל לימודנו רק בבתי ספריהם. (היתה זו תקופה בה נכנסו הצרפתים למרוקו ורבים נסחפו לשלוח את ילדיהם לבתי ספריהם. הרב משאש מלמד איך צריך להתנהג לאדם שגדל והתחנך בחינוך זר שלא באשמתו אלא שכך היתה אמונת הוריו. האיש עצמו - דינו כתינוק שנשבה בין הגויים, ואין עליו אשמה היות וכך חונך מקטנותו. מה שרצה הרב משאש ללמד כאן זה היחס שצריך להיות היום לציבור הנקרא 'חילוני'). אף אם נולד אדם לצדיקים וחסידים ונכנס לבתי ספר של אחת מעמי התבל, קשה מאוד עליו אמונתו, עד אשר מעט מעט יגרשנו מתוך ליבו כליל, והרי הוא כתינוק הנשבה לבין הגויים שאין עליו שום אשמה על כל חטא ועוון שיעשׂה. **אם בכל זאת אנחנו רואים אותו שעשׂה מצווה, אזי חידוש גדול הוא, וראוי לשׂמוח בו שׂמחה גדולה**. ועוד אפשר שאותה מצווה תגרור מצווה אחרת ואחרת וכן הלאה. ואם ראית אותו עובר עבירה, תהיה מה שתהיה, אל תשׂנאהו ואל תזניחהו ח"ו, כי צריך לדעת שטבע האדם בעל חומר עכור, ואנוס הוא. יצר הרע מחטיאהו בעל כורחו כי החומר העכור מכריחהו לחטוא ובפרט עם

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', **ב' בשבט** תשס"ה (**12** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תוספת התערבות בגויים. ובכן **מחוייבים מאוד ללמד זכות על ישראל בכל דבר ודבר**, ומי שאינו מלמד זכות עונשו חמור מאוד מאוד... [http://www.couscous.co.il/tarboot/default.asp?id=12&mnu=12]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל